

Rada Narodowa Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Polsce

**Statut Braterskiej Wspólnoty Narodowej
Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Polsce**

**Statut Asystencji duchowej i duszpasterskiej
przy Franciszkańskim Zakonie Świeckich**

**Statut Narodowy
Młodzieży Franciszkańskiej w Polsce**

Warszawa 2019

Do użytku wewnętrznego

**STATUT BRATERSKIEJ WSPÓLNOTY NARODOWEJ
FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH
W POLSCE**

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS

Consilium Internationale
Via Vittorio Putti, 4/int. 6 - 00152 Roma
Tel. +39 06.45471722 Fax +39 06.45473094
E-mail: ciofs@ciofs.org
www.ciofs.org

Prot. N. 3116

DECRETO

La Presidenza del Consiglio Internazionale dell'Ordine Franciscano Secolare ha esaminato lo "Statuto della Fraternità dell'Ordine Franciscano Secolare di Polonia" presentato per la sua approvazione, e lo ha trovato in accordo con la legislazione dell'Ordine Franciscano Secolare e con i requisiti della vita del francescano secolare.

Perciò, con questo Decreto, la Presidenza

approva e ratifica

lo Statuto della Fraternità Nazionale di Polonia secondo il testo approvato e proposto dal suo Consiglio Nazionale.

Il testo definitivo, sottoscritto dalla Ministra Nazionale in data 24/10/2018, sarà conservato nell'archivio della Fraternità Nazionale della Polonia ed in quello del Segretariato del CIOFS.

Dato in Roma, il 26. novembre 2018

Tibor Kauser
Ministro Generale OFS

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS

Consilium Internationale
Via Vittorio Putti, 4/int. 6 - 00152 Roma
Tel. +39 06.45471722 Fax +39 06.45473094
E-mail: ciofs@ciofs.org
www.ciofs.org

Prot. N. 3116

DEKRET

Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ zbadało i przestudiuwało przedstawiony do zatwierdzenia „Statut Braterskiej Wspólnoty Narodowej FZŚ w Polsce” oraz uznało go za zgodny z prawodawstwem FZŚ, a także z cechami właściwymi życiu franciszkanów świeckich [dosł.: *franciszkanina świeckiego*].

Dlatego poprzez niniejszy *Dekret* Prezydium CIOFS

zatwierdza i ogłasza jako obowiązujący

Statut Wspólnoty Narodowej FZŚ w Polsce według tekstu zatwierzonego i przedłożonego przez Radę Narodową.

Tekst definitywny, podpisany przez Przełożonego Narodowego w dniu 24.10.2018 r., należy przechowywać w archiwum Narodowej Wspólnoty Braterskiej w Polsce oraz w archiwum Sekretariatu Rady Międzynarodowej.

Dan w Rzymie, 26 listopada 2018

Tibor Kauser

Minister Generalny OFS

FRANCISZKAŃSKI ZAKON ŚWIECKICH
Rada Narodowa
02-679 Warszawa ul. Z. Modzelewskiego 98a

e-mail: jberlowska@wp.pl

Drogie Siostry, Drodzy Bracia

Przekazuję do realizacji zatwierdzony przez Prezydium Rady Międzynarodowej OFS tekst *Statutu Braterskiej Wspólnoty Narodowej FZS w Polsce* uchwalony przez Kapitułę Narodową obradującą w dniach 16-18 września 2016 roku w Warszawie wraz z uwzględnionymi zmianami zaproponowanymi przez CIOFS w 2017 i 2018 roku.

Jako datę jego obowiązywania w całej naszej Wspólnocie Narodowej przyjmujemy dzień liturgicznego wspomnienia *św. Antoniego* – 13 czerwca 2019.

Niech ten dokument będzie pomocą w realizacji naszej Reguły i Franciszkowego charyzmatu.

POKÓJ I DOBRO

Joanna Berłowska
przełożona narodowa FZS w Polsce

*Warszawa, 29 listopada 2018 r.
w Święto Wszystkich Świętych
Zakonu Serafickiego*

STATUT BRATERSKIEJ WSPÓLNOTY NARODOWEJ FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH W POLSCE

*(Uchwalony przez Kapitułę Narodową FZŚ w Polsce,
16-18 września 2016 w Warszawie
wraz z poprawkami CIOFS z 2017 i 2018))*

Rozdział I FRANCISZKAŃSKI ZAKON ŚWIECKICH

1. Franciszkański Zakon Świeckich w Rzeczypospolitej Polskiej (dalej zwany FZŚ) należy do wielkiej Rodziny Św. Franciszka z Asyżu. Jego członkowie żyją według własnej Reguły zatwierdzonej przez Kościół (KG 1,2.3).
2. FZŚ w Polsce jest związkiem organicznym wszystkich jego Wspólnot założonych kanonicznie na terytorium Rzeczypospolitej.
3. FZŚ posiada osobowość prawną w Kościele katolickim (KG 1,5), a osobowość prawną w państwie poszczególne Wspólnoty miejscowe uzyskują na mocy Ustawy z 17 VI 1989, art. 13,24,72 (Dz.U. nr 29, poz. 154) wraz z późniejszymi zmianami oraz art. 4.1 Konkordatu zawartego dnia 28.07.1993 roku między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską (Dz.U. z 1998 r. nr 51, poz. 318). Wspólnoty wszystkich szczebli posługują się własną pieczęcią, a członkowie noszą odznakę „Tau” (KG 43).
4. Wszystkie Wspólnoty FZŚ w Polsce skoordynowane między sobą za pośrednictwem Wspólnot regionalnych tworzą razem Wspólnotę Narodową, którą kieruje Rada Narodowa.
5. Wspólnota Narodowa ma swój Statut, który zatwierdza Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ (KG 6,2).
6. Siedziba Rady Narodowej FZŚ znajduje się w klasztorze Prowinjii Matki Bożej Anielskiej Zakonu Braci Mniejszych (OFM)

w Warszawie przy ul. Jacka Kaczmarskiego 98a (adres dla korespondencji: ul. Jacka Kaczmarskiego 98a, 02-679 Warszawa).

7. FZŚ w Polsce jest organizacyjnie podzielony na regiony, które w większości pokrywają się z terytorialnymi strukturami kościelnymi (metropolie, diecezje). Decyzję o ustanowieniu nowych regionów podejmuje Rada Narodowa, a zatwierdza najbliższa Kapituła Narodowa (KG 29,3; 61,2).

Rozdział II

FORMA ŻYCIA I APOSTOLATU

Formacja duchowa i życie modlitwy

8. Życie franciszkanów świeckich polega przede wszystkim na naśladowaniu Jezusa Chrystusa według wzoru ukazanego przez św. Franciszka, zgodnie z ich świeckim stanem. Dlatego niech się starają coraz lepiej poznawać życie i dzieło Zbawiciela przez częste, a nawet codzienne czytanie i rozważanie Pisma świętego, zwłaszcza Ewangelii (KG 9).
9. Wpatrując się w św. Franciszka, który – jak podaje jego biograf Tomasz z Celano (Życiorys drugi, 95) – nie tyle był człowiekiem modlącym się, co sam stał się modlitwą, niech rozwijają w sobie ducha świętej modlitwy i pobożności. W modlitwie wspólnotowej niech dają pierwszeństwo Liturgii Godzin. Ich codzienna modlitwa indywidualna powinna m.in. obejmować do wyboru: Jutrznie i Nieszpory z Liturgii Godzin Kościoła albo Oficjum Męki Pańskiej św. Franciszka lub tzw. Oficjum dwunastu Ojcze nasz, czy Małe Oficjum o Matce Bożej (KG 14,4-5).
10. Członkowie FZŚ niech pielęgnują wartości ewangeliczne takie, jak: ubóstwo, skromność, prostota, bycie mniejszymi, gościnność, otwartość, tolerancja i wrażliwość na innych ludzi, szczególnie tych najmniejszych w oczach świata, oraz cierpliwość w doświadczeniach, radość i pokój ducha, wynikające z całkowitego zawierzenia Bogu (KG 10; 15,1-3; 18,2; 19,2).

11. FZŚ dla realizacji własnych celów współpracuje z innymi członkami rodziny franciszkańskiej oraz instytucjami religijnymi i świeckimi w całym kraju.

Apostolstwo

12. Franciszkanie świeccy całym swoim życiem i postawą nacechowaną miłością Boga i bliźniego niech będą świadkami i głosicielami Dobrej Nowiny w swoim środowisku rodzinnym, kościelnym, społecznym oraz zawodowym i niech również pielęgnują dzieła miłosierdzia (KG 12;17;20-22;24).
13. Za wzorem św. Franciszka, patrona ekologów, który wszystkie stworzenia nazywał „braćmi” czy „siostrami”, niech dają przykład i przyczyniają się do okazywania szacunku i ochrony przyrody (KG 18,4).

Duch wspólnoty i współpracy

14. Istotną cechą życia franciszkańskiego jest wspólnotowość (KG 28,1). Wszystkie więc Wspólnoty FZŚ niech będą otwarte i współpracują ze sobą w swoim środowisku, regionie i kraju oraz ze Wspólnotami innych narodów w duchu wzajemnej pomocy i dzielenia się doświadczeniami, a także z innymi organizacjami spoza Zakonu o podobnych celach.
15. Nie należy mnożyć przynależności do innych wspólnot, gdyż mogą kolidować z przynależnością do FZŚ oraz z obowiązkami z niej wypływającymi.

Dzieci i młodzież

16. 1. FZŚ niech zapewni opiekę i popiera tam, gdzie jest to możliwe, zakładanie, organizowanie i tworzenie wspólnot Rycerzy Świętego Franciszka, zgodnie z wytycznymi Rady Narodowej FZŚ w Polsce (KG 25).
2. FZŚ niech będzie otwarty na pełną współpracę z Młodzieżą Franciszkańską (KG 96-97).

Rozdział III

ŻYCIE WE WSPÓLNOCIE

Rodzaje wspólnot i ich funkcjonowanie

17. Franciszkanie świeccy realizują swoje powołanie i zadania, należąc do Wspólnot braterskich. Podstawową Wspólnotą jest Wspólnota miejscowa. Dla ukazania jedności i realizowania szerszej współpracy są też tworzone Wspólnoty na szczeblu: regionalnym i narodowym (KG 28,2; 29,1).
18. Aby bardziej uaktywnić działalność Wspólnot tam, gdzie istnieje potrzeba, można tworzyć sekcje i grupy w obrębie danej wspólnoty. Te sekcje i grupy powołuje Rada odnośnej Wspólnoty (KG 34). Kryteriami ich ustanowienia mogą być, np. stan rodzinny, zawód, zainteresowania. Każda grupa lub sekcja musi liczyć co najmniej trzech członków.
19. Wszyscy członkowie każdej Wspólnoty miejscowej składają stosowne ofiary pieniężne na potrzeby własnej Wspólnoty. Wysokość składek Wspólnoty na rzecz Rady szczebla bezpośrednio wyższego ustala Rada tegoż wyższego szczebla (KG 30,3).

Wstąpienie i formacja w FZŚ

20. Wstąpienie do FZŚ dokonuje się poprzez obrzęd przyjęcia do Wspólnoty miejscowej. O dopuszczeniu do tego obrzędu decyduje Rada Wspólnoty, po rozpatrzeniu pisemnej prośby kandydata skierowanej do przełożonego Wspólnoty miejscowej.
21. Formacja kandydatów obejmuje okres wprowadzenia (postulat), okres formacji wstępnej (nowicjat), a następnie profesję, która jest publicznym zobowiązaniem do życia Ewangelią i zachowania Reguły FZŚ (KG 37; 42,1). Profesja może być czasowa lub wieczysta.
22. Sposób odbywania formacji wstępnej, początkowej i neoprofeso-ów oraz dopuszczenia do profesji określa Rada Wspólnoty miejscowej, uwzględniając wskazania Rady Narodowej (KG 38 i 40).

23. 1. FZŚ jest otwarty dla wszystkich katolików każdego stanu, dla osób świeckich (mężczyźni, kobiety) oraz duchowieństwa diecezjalnego (diakoni, prezbiterzy, biskupi).
2. Do FZŚ zostaje się przyjętym po odbyciu odpowiedniego okresu formacji i złożeniu profesji według prawa własnego FZŚ.
3. Złożenie profesji w FZŚ wyklucza równoczesną przynależność do innego Trzeciego Zakonu lub Stowarzyszenia życia apostołskiego czy do Instytutu życia konsekrowanego (KG 2,1).

Okres wprowadzenia

24. Okres wprowadzenia trwa co najmniej sześć miesięcy. W uzasadnionych przypadkach Rada Wspólnoty miejscowej ma prawo okres wprowadzenia skrócić lub wydłużyć bądź zwolnić z niego (KG 38), np.:
  - a) gdy kandydat odbył formację wstępną w innej wspólnotcie franciszkańskiej;
  - b) gdy uczestniczył w kursach lub studiach z zakresu duchowości franciszkańskiej;
  - c) gdy złożył przyrzeczenie we wspólnotcie MF.

Początkowy okres formacji

25. Początkowy okres formacji trwa jeden rok i w uzasadnionych przypadkach decyzją Rady Wspólnoty miejscowej może być przedłużony maksymalnie do dwóch lat (KG 40,1; 41,3). Jeśli po upływie początkowego okresu formacji uznano osobę odbywającą go za zdatną, należy ją dopuścić do złożenia czasowej lub wieczystej profesji, w przeciwnym razie przestaje być członkiem Wspólnoty.
26. Okres formacji, którym osoba rozpoczyna życie we FZŚ, zmierza do dokładniejszego rozpoznania własnego powołania i uformowania się w duchowości franciszkańskiej, doświadczenia życia ewangelicznego we Wspólnotcie, lepszego poznania Zakonu (KG 40.1).

27. Formacja początkowa wymaga, aby odbywający ją byli kształtowani pod kierownictwem odpowiedzialnego za formację i asystenta Wspólnoty zgodnie z programem formacji określonym własnym prawem (KG 40,2).
28. Formacja jest powierzona odpowiedzialnemu za formację (KG 52,3.b), którego wspiera asystent duchowy. Odpowiedzialnemu za formację mogą pomagać członkowie Wspólnoty, którzy mają odpowiednie przygotowanie i mogliby owocnie wypełniać swoje zadanie.
29. Członkowie Wspólnot miejscowych powinni zatroszczyć się o to, by we własnym zakresie wspierać dzieło kształtowania odbywających formację początkową przez przykład życia i modlitwę.

Profesja

30. Za zezwoleniem Rady Wspólnoty miejscowej z ważnych powodów ponowienie profesji czasowej może być opóźnione, ale nie więcej niż o piętnaście dni.
31. Do profesji mogą zostać dopuszczone przez Radę Wspólnoty miejscowej osoby, które spełniają przepisy określone przez Konstytucje Generalne (KG 41,2; 43).
32. Do ważności profesji wymaga się, aby:
  - 1) składający ukończył przynajmniej osiemnasty rok życia;
  - 2) składający odbył ważnie okres formacji początkowej;
  - 3) Rada Wspólnoty miejscowej dokonała dopuszczenia w sposób wolny zgodnie z prawem;
  - 4) profesja została złożona bez przymusu;
  - 5) profesja została przyjęta przez przełożonego Wspólnoty miejscowej, osobiście lub przez jego delegata (KG 42,3).
33. Profesję czasową składa się na okres jednego roku i ponawia przez dwa kolejne lata. Po trzech latach profesji czasowej, jeśli zostanie decyzją Rady Wspólnoty miejscowej dopuszczony, składa profesję wieczystą, albo nie jest członkiem Wspólnoty FZŚ.

Profesję wieczystą zgodnie z decyzją Rady można też składać bezpośrednio po zakończeniu okresu formacji początkowej lub na każdym etapie trwania profesji czasowej.

34. Dla neoprofesów czasowych i wieczystych prowadzona jest formacja przez okres trzech lat.
35. Na mocy art. 36 KG profesje mogą składać szczególne śluby prywatne, które nie mogą być łączone z obrzędami FZŚ. Mogą za zgodą Rady Narodowej tworzyć grupy międzywspólnotowe, które będą się kierować statutem zatwierdzonym przez Radę Narodową.

Wspólnota miejscowa

36. Każda Wspólnota miejscowa musi być kanonicznie erygowana przez kompetentnego wyższego przełożonego Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego na prośbę zainteresowanych sióstr i braci po uzgodnieniu z Radą regionalną. Poza domami i kościołami franciszkańskimi wymagana jest pisemna zgoda biskupa diecezjalnego (KG 46,1). Nowo założona Wspólnota miejscowa powiązana jest organicznie ze Wspólnotami wyższych szczebli.
37. Każda Wspólnota miejscowa powierzona jest trosce duchowej i pastoralnej Rodziny Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego lub TOR, która ją kanonicznie erygowała. W przypadku woli przejścia pod opiekę innej Rodziny albo Prowincji franciszkańskiej Pierwszego Zakonu lub TOR prośbę do odnośnego Prowincjała składa miejscowa Rada na wniosek kapituły, po konsultacji z Radą regionalną i Asystentem regionalnym. Wcześniej jednak należy uzgodnić sprawę na szczeblu zainteresowanych przełożonych obydwu Prowincji (KG 47).
38. W przypadku wygaśnięcia istnienia Wspólnoty miejscowej wszelkie jej dobra i archiwum przejmuje Wspólnota bezpośrednio wyższego szczebla. Z chwilą odrodzenia wygasłej Wspólnoty następuje postępowanie odwrotne. Powyższe czynności odbywają się na podstawie komisyjnie spisanych protokołów (KG 48).

39. Wspólnota miejscowa kierowana jest przez Radę, której skład określają Konstytucje (KG 49,1). Ponadto, z urzędu należy do niej delegat młodzieży, o ile przy Wspólnocie istnieje grupa Młodzieży Franciszkańskiej, oraz asystent miejscowy, który nie ma prawa głosu w sprawach ekonomicznych.
40. Spotkania Wspólnoty powinny odbywać się przynajmniej raz w miesiącu. Ponadto wszyscy członkowie Wspólnoty miejscowej powinni włączyć się w inicjowane przez Radę Wspólnoty różnego rodzaju spotkania i formy opieki wobec tych franciszkanów świeckich, którzy tego potrzebują. Należą do nich m.in.: Msze św. w kościele i w domu (dla chorych), nabożeństwa okresowe, odwiedziny, stosowna pomoc, utrzymywanie korespondencji, wypożyczanie czasopism, książek i środków audiowizualnych (KG 53,3).
41. Biorąc pod uwagę faktyczną sytuację naszych Wspólnot miejscowych, w których jakaś część ich członków ze względu na wiek i zły stan zdrowia regularnie nie uczestniczy w zebraniach swojej Wspólnoty (KG 53,3), a zostało to odnotowane w Księdze Profesów, lub innej stosownej Księdze, do przeprowadzenia kapituły we Wspólnocie wystarcza obecność większości bezwzględnej tych, którzy regularnie uczestniczą w jej działalności (KG 77,4).
42. Udział w życiu Wspólnoty jest warunkiem członkostwa w FZŚ. Rada Wspólnoty miejscowej powinna podjąć wszelkie braterskie oraz duszpasterskie możliwości, aby ułatwić aktywną obecność każdego z członków Wspólnoty.
43. Przyczynami, które mogą spowodować zawieszenie profesy w życiu aktywnym Wspólnoty oraz które powodują utratę prawa w uczestnictwie w spotkaniach czy aktywności Wspólnot, wraz z utratą prawa do głosu czynnego i biernego są:
  - a) dobrowolne czasowe odejście: profes z różnych powodów, mając czasowe trudności, może poprosić na piśmie Radę Wspólnoty miejscowej, do której należy, o czasowe wycofanie się z życia Wspólnoty. Rada po rozmowie z proszącym oraz po

ustaleniu odpowiedniego czasu dla rozeznania, nie dłuższego niż sześć miesięcy, przyjmuje prośbę o czasowe wycofanie się i na piśmie przedstawia swoją odpowiedź, która musi być odnotowana w Księdze Profesów wspólnoty;

- b) zawieszenie: profes, który bez właściwego usprawiedliwienia oraz bez podania motywów, dla których przez okres jednego roku nie uczestniczy w życiu Wspólnoty miejscowej albo żyje w sposób sprzeczny z Regułą, Konstytucjami Generalnymi, czy niniejszym Statutem, bądź nie respektuje decyzji Rady Wspólnoty miejscowej, regionalnej, narodowej czy międzynarodowej, powinien być upomniany przez Radę Wspólnoty miejscowej, która na piśmie zachęca go do poprawy i przedstawienia w ciągu trzydziestu dni swojej decyzji. Jeżeli będzie nadal trwał w swoim zachowaniu, pomimo zachęcenia do dialogu, Rada Wspólnoty miejscowej powinna wydać dekret zawieszający na okres nie krótszy niż jeden rok, poczynając od daty rozpoczęcia sprawy, o czym należy poinformować zainteresowanego oraz odnotować w Księdze Profesów Wspólnoty (KG 56,1).
44. Kto poprosił o czasowe odejście lub został zawieszony, może prosić o przywrócenie go w prawach Wspólnoty miejscowej, dostarczając pisemną prośbę do przełożonego Wspólnoty miejscowej. Rada Wspólnoty miejscowej rozpatruje prośbę, jeżeli uznaje ją za słuszną, nakazuje odbycie okresu próbnego nie dłuższego niż jeden rok, po którym profes odzyskuje wszystkie swoje prawa i obowiązki wraz z głosem czynnym i biernym (KG 56,3).
45. Profesi przestają być członkami FZŚ z następujących przyczyn prawnych:
- a) dobrowolnej rezygnacji: kiedy profes prosi o całkowite wykluczenie go z FZŚ, według art. 58,1 KG;
- b) odejścia: kiedy zdarzają się poważne przyczyny, zewnętrzne, jawne i prawnie udowodnione, albo odnosi się to do faktu odejścia od wiary, porzucenia Wspólnoty kościelnej, ekskomuniki czy też upłynęło pięć lat od wyrażonej woli dobrowolnego

wycofania się z życia Wspólnoty miejscowej, pomimo ciąglego zaproszenia do rozmowy z Radą Wspólnoty miejscowej;

c) usunięcia: na skutek odstępstwa od wiary, gdy następuje utrata więzi kościelnej, w przypadku ekskomuniki.

46. Jeżeli okres braterskiego dialogu, rozmowy, nie daje pozytywnych efektów, a poważne przyczyny nadal się utrzymują, Rada Wspólnoty miejscowej, wysyła dokumentację do Rady regionalnej z prośbą o wydanie dekretu odejścia czy usunięcia z FZŚ, ukazując motywy swojej prośby. Dekret taki staje się ważnym w momencie potwierdzenia go poprzez Radę Narodową, po uprzedniej analizie dokumentacji danego przypadku i upływie czasu na odwołanie od tej decyzji (KG 59).
47. Osoby, które nie należą do Wspólnoty FZŚ, ale są zainteresowane jej charyzmatem, mogą być zapraszane na wspólne modlitwy i spotkania w celu lepszego poznania specyficznego powołania franciszkanów świeckich (KG 53,5).
48. Każda Wspólnota miejscowa, która nie posiada cywilnej osobowości prawnej, może postarać się uzyskać ją dla siebie zgodnie z obowiązującym prawem cywilnym (KG 54,1.2) poprzez rejestrację w Krajowym Rejestrze Sądowym na podstawie dokumentów FZŚ – Reguły, Konstytucji Generalnych oraz Statutu Braterskiej Wspólnoty Narodowej w Polsce.

Rada regionalna

49. Skład i strukturę Rady regionalnej określa Kapituła regionalna lub - tam, gdzie są – Statuty regionalne uchwalone przez Kapitułę regionalną i zatwierdzone przez Radę Narodową (KG 61,3). Do Rady regionalnej należą co najmniej: przełożony, zastępca przełożonego, sekretarz, skarbnik i radny ds. formacji, wybrani na Kapitułę regionalnej; z urzędu zaś należą do niej: asystent regionalny lub asystenci regionalni, jeśli jest ich więcej, i delegat Młodzieży Franciszkańskiej tam, gdzie wspólnoty Młodzieży Franciszkańskiej istnieją, który ma prawo głosu, o ile jest professem (KG 62,1).

Kapituła regionalna

50. Kapitułę regionalną co trzy lata zwołuje Przełożony regionalny i powiadamia imiennie na piśmie uczestników Kapituły co najmniej na miesiąc przed rozpoczęciem obrad (KG 76), dokładnie określając ich miejsce, datę (dzień, godzinę) i program. W skład Kapituły wchodzi: ustępująca Rada regionu, przełożeni oraz jeden lub dwóch delegatów (gdy liczebność wspólnoty jest ponad 30 członków) wspólnot miejscowych, zgodnie z uchwałą Rady regionalnej, przedstawiciel Młodzieży Franciszkańskiej, o ile w regionie są jej wspólnoty, oraz asystenci regionalni, natomiast asystenci miejscowi, o ile przewiduje to uchwała Rady regionalnej.
51. W kompetencji Kapituły regionalnej jest: uchwalenie Statutu oraz wszelkich w nim zmian, podjęcie innych uchwał, wybór Rady, przyjęcie protokołu z poprzedniej Kapituły, sprawozdań z działalności Rady regionu oraz sprawozdania finansowego, a także zapoznanie się z protokołem z kontroli finansowej przeprowadzonej przed Kapitułą (KG 53; 62,2j).

Rada Narodowa

52. Rada Narodowa jest najwyższym organem kierowniczym i wykonawczym oraz koordynującym działalność FZŚ w Polsce w okresie między kapitułami braterskiej Wspólnoty narodowej.
53. Rada Narodowa składa się z: przełożonego narodowego, zastępcy przełożonego, sekretarza, skarbnika, radnego ds. formacji, radnego ds. Młodzieży Franciszkańskiej, radnego międzynarodowego, przewodniczącego krajowego MF i asystentów narodowych, po jednym z każdej Rodziny Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego i TOR (KG 66,1). W skład Rady, jeśli jest to uzasadnione, mogą wchodzić jeszcze inni wybrani przez Kapitułę Narodową, nie więcej jednak niż dwie osoby.
54. Do kompetencji Rady Narodowej należy: wykonywanie zadań wynikających z ustawodawstwa FZŚ (KG 66,2), ustalenie programu formacji ciągłej na dany rok, realizacja uchwał podjętych przez Kapitułę Narodową oraz wszystkich decyzji Prezydium

Rady Międzynarodowej, a także podejmowanie decyzji o ustanowieniu nowych regionów FZŚ w Polsce, ustalenie wysokości składki na rzecz Rady Narodowej. Rada Narodowa spotyka się przynajmniej cztery razy w roku.

55. Rada Narodowa każdej kadencji przynajmniej raz w roku spotyka się z przełożonymi regionów oraz organizuje przynajmniej raz w roku spotkania formacyjno-instruktażowe dla pełniących funkcje odpowiedzialnych w Radach dla pogłębienia osobistej formacji i lepszego wykonywania zleconych zadań (KG 68,2).
56. Źródłami finansowania Rady Narodowej są:
  - wpłaty Wspólnot regionalnych,
  - inne wpływy, jak dotacje, darowizny, ofiary itp.
57. Rada Narodowa przekazuje każdego roku odpowiednią dotację na rzecz działalności Rady Międzynarodowej (CIOFS).

Kapituła Narodowa

58. Kapituła Narodowa jest najwyższym krajowym organem wyborczym, uchwalającym i ustawodawczym FZŚ (KG 68,1).
59. Kapituła Narodowa może być zwołana jako zwyczajna (sprawozdawczo-wyborcza) lub nadzwyczajna. Zwołuje ją przełożony narodowy za zgodą swojej Rady, powiadamiając członków Kapituły na 30 dni przed jej terminem; w zawiadomieniu podaje też miejsce, główną tematykę i program obrad (KG 67,2a).
60. Kapituła zwyczajna wyborcza odbywa się co trzy lata. Do kompetencji Kapituły Narodowej należy:
  - przyjęcie sprawozdań z działalności i spraw finansowych Wspólnoty Narodowej,
  - uchwalenie Statutu Narodowego lub zmian w nim,
  - wybór Rady Narodowej i Przełożonego narodowego.
61. Kapitułę Narodową otwiera oraz prowadzi jej obrady przełożony narodowy lub jego zastępca, który jest moderatorem obrad. Sesji

wyborczej natomiast przewodniczy przełożony międzynarodowy lub jego delegat, który zatwierdza wybory.

62. W skład Kapituły Narodowej wchodzi: ustępująca Rada Narodowa, przełożeni regionalni, przedstawiciele Wspólnot regionalnych - po dwóch z każdego regionu, przedstawiciel MF – który, jeśli jest profesem, również głosuje - asystenci narodowi oraz asystenci regionalni, po jednym z regionu, a jeśli istnieje Konferencja Asystentów Regionalnych, jej przewodniczący lub zastępca (KG 68,1).
63. Kapituła Narodowa nadzwyczajna może być zwołana z inicjatywy Rady Narodowej, kiedy więcej niż połowa jej członków uzna poprzez głosowanie, że jest to stosowne. Przedmiotem obrad tej kapituły może być tylko sprawa, dla której została zwołana.
64. Uchwały Kapituły Narodowej są podejmowane bezwzględną większością głosów jej uczestników. Głosowanie odbywa się w sposób jawny, o ile Kapituła nie zadecyduje inaczej.
65. Z obrad Kapituły Narodowej sporządzany jest protokół, który podpisują sekretarz i protokolant oraz ten, kto przewodniczy Kapitulie. Protokół ten należy odczytać na pierwszym po kapitule zebraniu Rady Narodowej. Natomiast dokumenty z przeprowadzonych wyborów podpisuje przewodniczący sesji wyborczej oraz sekretarz Kapituły i skrutatorzy.

Urzędy we Wspólnotach. Sprawozdania

66. Do pełnienia odpowiedzialnych funkcji we Wspólnocie należy wybierać tych członków, którzy są przynajmniej trzy lata po złożeniu profesji wieczystej oraz wykazali się zaangażowaniem i stosownymi kompetencjami (KG 77,3). W przypadku, gdy we Wspólnocie miejscowej nie można spełnić wymienionych warunków, należy kierować się roztropnością i dobrem Wspólnoty.
67. a) Rady wspólnot poszczególnych szczebli oraz osoby pełniące w nich urzędy działają zgodnie z ustaleniami zawartymi w Konstytucjach (KG 51-52). Nie mogą one z racji pełnionego

urzędu w FZŚ zakładać i wchodzić do zarządu stowarzyszeń, fundacji lub spółek czy innych struktur prowadzących działalność gospodarczą. Mogą to czynić jedynie jako osoby prywatne z zastrzeżeniem, że nie mogą wykorzystywać struktur FZŚ oraz nazwy „Franciszkański Zakon Świeckich”.

- b) FZŚ współpracuje na wszystkich szczeblach Rad, ale nie ponosi odpowiedzialności ani żadnych skutków prawnych i finansowych związanych z działalnością prywatnie założonych stowarzyszeń, fundacji, spółek lub innych struktur prowadzących działalność gospodarczą.
68. Nie należy łączyć stanowiska przewodniczącego i jego zastępcy w strukturach politycznych z funkcjami pełnionymi w Radach wspólnot FZŚ wszystkich szczebli.
69. Na wakujący urząd radnego każdego szczebla odnośna Rada na czas do najbliższej kapituły może powołać radnego (KG 81,3), dokonując tego w następujący sposób:
- a) Rada wybiera profesora lub profeskę, jak jest przewidziane w kan. 158 §2;
  - b) Rada pyta wybranego, czy przyjmuje wybór;
  - c) otrzymawszy potwierdzenie wyboru przez profesora/profeskę, Rada na piśmie prosi ministra wyższego szczebla w sposób uznany za bardziej odpowiedni i szybszy o potwierdzenie wyboru tego radnego;
  - d) otrzymawszy potwierdzenie od przełożonego wyższego szczebla, rada przedstawia nowego radnego.
70. Skarbnik każdej Wspólnoty oprócz obowiązków wymienionych w Konstytucjach Generalnych (KG 52,4) oraz wytycznych CIO-FS (Okólnik n. 22/14-20 z 11.10.2016) w administrowaniu majątkiem trwałym musi mieć zatwierdzenie Kapituły Wspólnoty zainteresowanej oraz zgodę Rady wspólnoty, i bez tej zgody nie może: a) dysponować ewentualnymi dochodami; b) jednoosobowo dysponować kontem bankowym.

71. Do aktów dysponowania majątkiem trwałym konieczne jest za-
twierdzenie Kapituły Wspólnoty zainteresowanej i zgoda Rady
wyższego szczebla. Gdy chodzi o „dobra kościelne”, należy za-
chować w tych przypadkach rozporządzenia KPK i Konferencji
Episkopatu Polski.
72. Na koniec roku kalendarzowego skarbnik musi przedstawić Ra-
dzie swojej Wspólnoty sprawozdanie według formularza przy-
gotowanego przez Radę Narodową (KG 52,4c). Przygotowuje
on również sprawozdanie finansowe, aprobowane przez Radę
Wspólnoty, na Kapitułę sprawozdawczo-wyborczą.
73. Rada szczebla wyższego jako organ nadrzędny zarządzania i ad-
ministracji majątkiem, w razie wykrycia poważnego nadużycia
ze strony skarbnika lub zawinionych strat, może domagać się na-
prawienia szkody dostępnymi środkami (KG 94,3).
74. Przygotowanie sprawozdania ogólnego z życia i działalności
wspólnoty należy do kompetencji jej przełożonego i Rady (KG
512b; 62,2g; 66,2h).
75. Okresem sprawozdawczym jest rok kalendarzowy (1.01-31.12).
Sprawozdania roczne ogólne i finansowe przekazywane są do
Rady wspólnoty bezpośrednio wyższego szczebla w następują-
cych terminach roku następnego:
  - do 31 stycznia przez Rady wspólnot miejscowych;
  - do 28 lutego przez Rady regionalne;
  - do 31 marca przez Radę Narodową.

Asystenci duchowi

76. Rada Narodowa składa prośbę na piśmie do Konferencji Prowin-
cjałów Franciszkańskich o mianowanie wskazanych Braci jako
Asystentów narodowych, po jednym z każdej Rodziny Francisz-
kańskiej Pierwszego Zakonu w przypadku Polski. Do czasu ich
mianowania przez Konferencję Prowincałów działają oni jako
p.o. asystenta narodowego.

77. Asystent duchowy jest członkiem z prawem głosu w Radzie, wobec której sprawuje asystencję. Nie posiada on prawa głosu w sprawach ekonomicznych i wyboru na urzędy na wszystkich szczeblach FZŚ.
78. Rady regionalne starają się o asystentów zgodnie z KG i ich własnymi statutami. Gdzie to jest wskazane i możliwe, należy tworzyć konferencje asystentów regionalnych, w skład których wchodzi reprezentanci Rodzin I Zakonu Franciszkańskiego, po jednym z każdej Rodziny.

***Uchwalenie i zatwierdzenie
Statutu Narodowego***

79. Uchwalenie Statutu Narodowego oraz zmian w nim należy do Kapituły Narodowej. Musi to być poprzedzone konsultacjami przeprowadzonymi we Wspólnotach regionalnych.
80. Kompetencją Prezydium Rady Międzynarodowej (CIOFS) jest zatwierdzenie ostateczne Statutu Narodowego, a także zmian w nim.
81. Statut Narodowy nabiera mocy wykonawczej po 60 dniach od promulgacji ze strony przełożonego narodowego.

Zakończenie

82. Sprawy, które nie są unormowane w niniejszym Statucie powinny być rozwiązywane we Wspólnotach różnych szczebli zgodnie z duchem franciszkańskim, Regułą, Konstytucjami Generalnymi i Rytualem oraz normami prawa kościelnego (KG 4.1).

**STATUT ASYSTENCJI DUCHOWEJ
I DUSZPASTERSKIEJ
PRZY
FRANCISZKAŃSKIM ZAKONIE ŚWIECKICH**

**STATUT ASYSTENCJI DUCHOWEJ
I DUSZPASTERSKIEJ
PRZY FRANCISZKAŃSKIM ZAKONIE ŚWIECKICH
Rzym, 2009**

Konferencja Ministrów Generalnych
Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego i Trzeciego Zakonu
Regularnego

Najdrożsi bracia Ministrowie Prowincjalni i Kustosze,
Pan niech obdarzy was pokojem!

Konferencja Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR pragnęła, by niniejsze pismo, które do was dotrze było wyrazem naszej wdzięczności za nieocenioną posługę duszpasterską i duchową świadczoną przez was w ramach waszych jurysdykcji wobec wspólnot Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (FZŚ) i Młodzieży Franciszkańskiej (MF) rozsianych po całym świecie. Asystencja, która jest najważniejszą posługą powierzoną od niemal ośmiu wieków nam przez Kościół wobec franciszkanów świeckich jawi się jako znak naszej prawdziwej, niezwyklej rodzinności w ramach wzajemnej jedności życiowej. Ta komunia wśród zakonów franciszkańskich powinna być coraz silniejsza, pociągająca i prorocka w naszej wspólnej misji w Kościele, w społeczeństwie.

W roku, w którym świętujemy osiemsetną rocznicę zrodzenia się naszego charyzmatu, z sercami przepelnionymi wdzięcznością i wspomnieniami dziś już historycznej kapituły namiotów, którą wspólnie odprawiła cała rodzina franciszkańska w kwietniu w Asyżu, pragniemy zachęcić was, byście nadal towarzyszyli wspólnotom FZŚ i MF z nowym rozmachem i impulsem. Odnosząc się do tego, pragniemy przypomnieć także wezwanie Ojca Świętego Benedykta XVI w Castel Gandolfo, podczas niezapomnianego spotkania kończącego wspomnianą kapitułę, który z miłością ojcowską zachęcił nas do pójścia z odwagą i głoszenia wszystkim Ewangelii Chrystusa, jej piękna i wzorem Franciszka do rozpoczęcie dziś odbudowy domu Ojca, Kościoła.

Świadomi naszego wspólnego powołania i posłania pragniemy razem uobecnić charyzmat wspólnego Serafickiego Ojca w życiu i posłannictwie Kościoła choć na różne sposoby i formy, lecz we wzajemnej cechującej nas od samego początku łączności życiowej. Od samego początku bowiem istniały silne, bardzo żywe i braterskie związki między Braćmi Mniejszymi i pokutnikami świeckimi, którzy pragnęli żyć na sposób podobny do Franciszka i jego braci. Z ich świadectwa i kaznodziejstwa wędrownego powstawały wokół braci inne formy życia franciszkańskiego zarówno czynne jak i pustelnicze i kontemplacyjne gromadzące zakonników, świeckich i duchownych w nową franciszkańską rodzinę duchową.

Wśród różnych form życia, które obecnie istnieją w rodzinie franciszkańskiej szczególne miejsce zajmuje rodzina franciszkanów świeckich, świeckich i duchownych, którzy uznają Franciszka za swojego założyciela, żyją jego charyzmatem w swoim świeckim wymiarze. Im, jako integralnej części rodziny franciszkańskiej historycznie związanej z nami zakonnikami franciszkańskimi, Kościół dał nam, wyższym przełożonym Pierwszego Zakonu i TOR, przywilej bycia pierwszymi odpowiedzialnymi za duchową i duszpasterską opiekę nad nimi. Jesteśmy odpowiedzialni za wyższe kierownictwo (*altius moderamen*, o którym mówi kan. 303 KPK), które ma zapewnić wierność FZŚ charyzmatowi franciszkańskiemu, łączność z Kościołem i jedność z Rodziną Franciszkańską, wartości, które są dla franciszkanów świeckich życiowym zobowiązaniem (por. KG FZŚ 85,1-2).

Stąd wypływa nasze zadanie i odpowiedzialność, gdy jako wyżsi przełożeni jesteśmy wezwani, by wypełniać to zadanie osobiście lub przez naszych delegatów asystentów duchowych w celu zapewnienia każdej wspólnocie opieki duszpasterskiej i duchowej.

Także dzisiaj, po 31 latach od zatwierdzenia ostatniej Reguły przez papieża Pawła VI i wraz z Konstytucjami Generalnymi zatwierdzonymi w październiku 2000 r. przez Kongregację Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, FZŚ i MF potrzebują asystencji duchowej i duszpasterskiej, która pomoże im na ich drodze wiary i uświęcenia w szczególnej ich misji i solidnej formacji chrześcijańskiej i franciszkańskiej.

Z tego powodu jako konkretny znak komunii i współodpowiedzialności na prośbę rad na różnych poziomach my, Wyżsi Przełożeni, jesteśmy powołani do mianowania asystentów duchowych, wybierając ich z należytą uwagą, by byli odpowiedni do tej posługi. Oprócz tego musimy troszczyć się o ich szczególną formację, by byli przygotowani do pełnienia autentycznej asystencji duchowej dobrze opartej na duchowości franciszkańskiej i by mogli rzeczywiście wspomóc świeckich odpowiedzialnych oraz ich rady na polu formacji początkowej i ciągłej franciszkanów świeckich. Dotyczy to także tych osób, które w przypadku braku braci możemy zgodnie z Konstytucjami Generalnymi FZŚ (89) mianować asystentami duchowymi. Mianowani asystenci nie mogą być pozostawieni sami sobie, lecz powinni być wsparciem i zachęceniem w duchu rodzinnym przez swoje wspólnoty i wyższego przełożonego do pracy z entuzjazmem i miłością względem świeckich. Należy zadbać, by nie było wspólnot pozbawionych tego istotnego kierownictwa tak, by brak dyspozycyjności zakonników i zakonnice franciszkańskie nie doprowadził do wygaśnięcia jakiegokolwiek wspólnoty świeckiej.

Inną sprawą, którą uważamy za istotną, jest kolegalność posługi asystencji duchowej względem wspólnot FZŚ i MF na poziomach wyższych od wspólnoty miejscowej. Ta cecha daje nam, zakonnikom, cenną okazję do wzajemnej współpracy na polu asystencji, a jednocześnie staje się konkretnym znakiem uczucia braterskiego Pierwszego Zakonu i TOR względem FZŚ i MF.

Narzędziem, kluczem, który pozwoli nam lepiej zrozumieć i rozwinąć odpowiednio tę posługę, jest Statut Asystencji Duchowej i Duszpasterskiej przy FZŚ zatwierdzony przez naszą Konferencję Asystentów Generalnych w marcu 2002 r. Po siedmiu latach od zatwierdzenia Konferencja Asystentów Generalnych poinformowała nas, że Statut został dobrze przyjęty we wszystkich częściach świata i przyniósł naprawdę wiele owoców w posłudze względem FZŚ i MF.

Obecnie w oparciu o swoje doświadczenie asystenci generalni przedstawili nam pewne zmiany do Statutu, które według nich mogą lepiej określać to, co służy posłudze asystencji duchowej. Po wnikliwym ich przeanalizowaniu zatwierdziliśmy Statut i dołączamy do tego listu.

Na zakończenie tego listu pragniemy jeszcze raz podziękować wszystkim Asystentom duchowym za ich posługę i zachęcić ich jeszcze raz, by ze szczególnym zaangażowaniem i uczuciem troszczyli się, promowali i opiekowali wspólnotami FZŚ i MF na całym świecie. Przypominamy wam słowa przełożonej generalnej FZŚ Encarnacion del Pozo, z którymi zwróciła się do zakonników uczestniczących w Międzynarodowej Kapitulie Namiotów (Asyż, 16 kwietnia 2009 r.): „opieka duszpasterska i asystencja duchowa względem FZŚ jest czymś więcej niż normą prawną. Powinna wypływać z miłości i wierności własnemu powołaniu i z pragnienia dzielenia się nim przy jednoczesnym poszanowaniu natury wspólnoty świeckiej, dając pierwszeństwo świadectwu życia franciszkańskiego a szczególnie braterskiego towarzyszenia”.

Dziękujemy Panu za każdego brata i siostrę FZŚ i MF, którzy z miłością i odwagą idą śladami naszego serafickiego ojca św. Franciszka w radościach i cierpieniach tego świata, promując duchowość franciszkańską w środowisku rodzinnym, pracy, kultury, polityki, sportu i w innych miejscach życia kościelnego i społecznego.

Pozostajemy zawsze złączeni w drodze i świadectwie razem z FZŚ i MF na drogach Pana oraz w rzeczywistościach, gdzie żyją mężczyźni i kobiety naszych czasów.

Niech Pan towarzyszy nam ze swoim Duchem, byśmy byli wierni naszemu powołaniu i misji.

Rzym, 4 października 2009.

Fr. José Rodríguez Carballo OFM, Minister Generalny

Fr. Marco Tasca OFMConv, Minister Generalny

Fr. Mauro Jöhri OFMCap, Minister Generalny

Fr. Michael Higgins TOR, Minister Generalny

Konferencja Ministrów Generalnych

Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego i Trzeciego Zakonu Regularnego

***

Rzym, dnia 28 marca 2002 r.

Drogi Ojciec Walenty!

Wraz z listem z dnia 13 lutego bieżącego roku, wysłanego w imieniu Konferencji Asystentów Generalnych Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, przesłałeś nam poprawiony i wnikliwie przestudiowany oraz zrewidowany – w oparciu o Konstytucje Generalne FZŚ zatwierdzone ostatecznie przez Kongregację Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego w dniu 8 grudnia 2000 r. – tekst Statutu Asystencji Duchowej i Duszpasterskiej przy Franciszkańskim Zakonie Świeckich.

Pragnę Cię poinformować, że nasza Konferencja Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR, na posiedzeniu w dniu 25 marca 2002 r., zatwierdziła niniejszy Statut, który na mocy tego zatwierdzenia wchodzi natychmiast w życie, zastępując tym samym poprzedni Statut zatwierdzony w 1992 r.

Ministrowie Generalni zobowiązują Konferencję Asystentów Duchowych (CAS) do zapoznania wszystkich braci Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego i TOR z nowym Statutem, promując go przez studium tak, aby stał się narzędziem służącym za podstawę naszej braterskiej posługi względem FZŚ i by mógł kierować wszystkimi relacjami z tym Zakonem stosownie do naszego powołania i szczególnego charakteru FZŚ.

Korzystając z okazji, w imieniu Ministrów Generalnych dziękuję Ci i pozostałym asystentom generalnym FZŚ za waszą szlachetną i wytrwałą posługę. Tobie i pozostałym asystentom życzę Błogosławionych Świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

Z braterski pozdrowieniem

o. Joachim Giermek
Minister Generalny OFMConv
Przewodniczący Konferencji

Do wiadomości:

- Emanuela De Nunzio
- O. Walenty Redondo OFMConv
Przewodniczący CAS, Rzym

TYTUŁ I: Zasady ogólne

Art. 1

Troska duszpasterska i duchowa o FZŚ, na mocy przynależności do tej samej rodziny duchowej, została powierzona przez Kościół Pierwszemu Zakonowi Franciszkańskiemu i Trzeciemu Zakonowi Regularnemu (TOR), z którymi od wieków jest związana Wspólnota świeckich¹.

Franciszkanie - zakonnicy i świeccy - przez różne formy i sposoby, ale we wzajemnej życiowej łączności, pragną urzeczywistniać w Kościele i społeczeństwie charyzmat wspólnego Serafickiego Ojca (*por. Reguła FZŚ 1*).

Dlatego też wyżsi przełożeni jako konkretny znak wspólnoty i współodpowiedzialności mają zapewnić asystencję duchową dla wszystkich wspólnot FZŚ (*por. KG FZŚ 89, 1*).

Art. 2

Opieka duszpasterska i duchowa jest wypełniana przez dwojaką posługę:

- braterską posługę wyższego kierownictwa („*altius moderamen*”) wypełnianą przez wyższych przełożonych (*por. KPK, kan. 303*);
- asystencję duchową wspólnot i ich Rad.

Wyższe kierownictwo („*altius moderamen*”) ma na celu zapewnienie wierności charyzmatowi franciszkańskiemu, komunii z Kościołem

---

1 Por. KG FZŚ 85.1: „Z historii franciszkanizmu oraz Konstytucji Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego i TOR wynika jasno, że Zakony te uznają się za zobowiązane, na mocy wspólnego pochodzenia i charyzmatu oraz woli Kościoła, do asystencji duchowej i pasterskiej przy FZŚ. Por. Konstytucje OFM 60; Konstytucje OFMConv. 161; Konstytucje OFMCap. 95; Konstytucje TOR 157; Reguła Trzeciego Zakonu Papieża Leona XIII 3,3; Reguła zatwierdzona przez Pawła VI 26”.

i jedności z Rodziną Franciszkańską (por. KG FZŚ 85,2).

Zadaniem asystencji duchowej jest popieranie komunii z Kościołem i Rodziną Franciszkańską przez świadectwo życia i dzielenia się duchowością franciszkańską, poprzez współpracę w formacji początkowej oraz ciągłej franciszkanów świeckich i poprzez okazywanie braterstwa zakonników względem FZŚ (por. KG FZŚ 89,3; 90,1).

Art. 3

Ta dwojaka posługa uzupełnia, a nie zastępuje posługi Rad i Przełożonych świeckich, do których należy kierowanie, koordynowanie i animowanie wspólnot różnych stopni (por. KG FZŚ 86,2).

Wykonuje się ją zgodnie z niniejszym Statutem, wspólnym dla czterech Rodzin Zakonnych (OFM, OFMConv., OFMCap., TOR), kolegialnie na wszystkich stopniach wyższych niż stopień miejscowy (por. KG FZŚ 87,1; 88,5; 90,3).

Art. 4

Zadaniem niniejszego Statutu jest określenie w sposób konkretny i jednolity posługi duszpasterskiej i duchowej względem FZŚ, mając na uwadze jedność całego Zakonu.

Statut ten został zatwierdzony przez Konferencję Ministrów Generalnych. Do nich należy prawo wprowadzania zmian i autentycznej interpretacji.

Przepisy przeciwne niniejszemu Statutowi są zniesione.

TYTUŁ II: Zadania wyższych przełożonych

a. Zasady ogólne

Art. 5.

Troska duchowa i pasterska o FZŚ jest obowiązkiem przede wszystkim wyższych przełożonych Pierwszego Zakonu i TOR (por. Reg FZŚ 26; KG FZŚ 85,2).

Obowiązek ten wypełniają przez:

- erygowanie wspólnot miejscowych;
- wizytację duszpasterską;
- asystencję duchową.

Zadania te mogą wykonywać osobiście lub przez delegata (*por. KG FZŚ 86,1*).

Wyżsi przełożeni franciszkańscy są odpowiedzialni za jakość posługi pasterskiej i asystencji duchowej także w wypadkach, w których dla mianowania asystenta jest konieczna uprzednia zgoda jego przełożonego zakonnego lub ordynariusza miejsca (*por. KG FZŚ 89,5*).

Ponadto wyżsi przełożeni muszą zadbać o formację i zainteresowania zakonników wobec FZŚ oraz zapewnić kompetentne przygotowanie dla asystentów, aby byli oni przygotowani i posiadali odpowiednie kwalifikacje (*por. KG FZŚ 87,3; Reg FZŚ 2*).

Ponadto powinni zatwierdzić wewnętrzny regulamin Konferencji Asystentów Duchowych na różnych poziomach.

Art. 6

Kanoniczne erygowanie wspólnot miejscowych dokonuje się na prośbę zainteresowanych franciszkanów świeckich po uprzedniej konsultacji i we współpracy z Radą FZŚ wyższego stopnia, z którą będzie związana nowa wspólnota zgodnie ze Statutem Narodowym. Dla kanonicznego erygowania wspólnoty, poza domami lub kościołami zakonników franciszkańskich Pierwszego Zakonu lub TOR, konieczna jest pisemna zgoda ordynariusza miejsca (*por. KG FZŚ 46,1*).

Ewentualne przejście wspólnoty miejscowej pod opiekę duszpasterską innej gałęzi Zakonu Franciszkańskiego dokonuje się w sposób przepisany przez Statuty Narodowe FZŚ (*por. KG FZŚ 47,2*).

Wizytacja pasterska jest uprzywilejowanym momentem komunii z Pierwszym Zakonem i z TOR. Jest ona przeprowadzana także w imieniu Kościoła i służy umocnieniu wierności charyzmatowi franciszkańskiemu oraz sprzyja komunii z Kościołem i Rodziną Franciszkańską (*por. KG FZŚ 95,1 i 3*).

Art. 7

Wyżsi przełożeni Pierwszego Zakonu i TOR uzgadniają najbardziej odpowiedni sposób zapewnienia asystencji duchowej wspólnotom miejscowym, które z wyższych przyczyn zostały ich pozbawione (por. KG FZŚ 88,4).

b. Ministrowie generalni

Art. 8

Ministrowie generalni sprawują kolegialnie „wyższe kierownictwo” („altius moderamen”) oraz asystencję duszpasterską wobec całości FZŚ (KG FZŚ 87,1).

Do szczególnych kompetencji Konferencji Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR należy:

- troska o kontakty ze Stolicą Apostolską w sprawach dotyczących dokumentów legislacyjnych lub liturgicznych, których zatwierdzenie należy do jej kompetencji;
- wizytacja Prezydium CIOFS (por. KG FZŚ 92,2-3);
- przewodniczenie i zatwierdzenie wyboru Prezydium CIOFS (por. KG FZŚ 76,2);
- ewentualne przyjęcie rezygnacji przełożonego generalnego FZŚ (por. KG FZŚ 83,1).

Art.9

Przełożeni generalni wykonują swoje zadanie wobec FZŚ zgodnie z przepisami prawa powszechnego, własnych konstytucji oraz zachowując prawodawstwo własne FZŚ. Mają oni władzę erygowania, wizytowania i spotkania się ze wspólnotami miejscowymi FZŚ, którym asystują bracia ich Zakonu.

Każdy przełożony generalny w odniesieniu do własnego Zakonu powinien:

- mianować asystenta generalnego dla FZŚ, który pod kierownictwem Ministra Generalnego zajmuje się sprawami związanymi

- z posługą względem FZŚ (por. KG FZŚ 91, 2-3);
- w miarę potrzeby mianować lub zatwierdzić asystentów narodowych należących do własnego Zakonu.

c. Ministrowie prowincjalni

Art. 10

Ministrowie prowincjalni i inni wyżsi przełożeni wypełniają swoje zadania względem FZŚ na terytorium własnej jurysdykcji.

Tam, gdzie wyżsi przełożenie posiadają jurysdykcję na tym samym terenie, uzgadniają najbardziej odpowiedni sposób kolegiального wypełniania swojego urzędu w odniesieniu do wspólnot regionalnych i narodowych FZŚ (KG FZŚ 88,5).

Podobnie mają kolegialnie ustalić sposób mianowania asystentów narodowych i regionalnych, jak również ustalić, do których przełożonych mają zwracać się z prośbą o asystencję Rady narodowe i regionalne (por. KG FZŚ 91,2).

Art. 11

Ministrowie prowincjalni i inni wyżsi przełożeni, zapewniają asystencję duchową wspólnotom miejscowym w zakresie własnej jurysdykcji (por. KG FZŚ 88,1).

W ramach własnej jurysdykcji należy do nich:

- kanoniczne erygowanie nowych wspólnot miejscowych i zapewnienie im asystencji duchowej;
- mianowanie asystentów duchowych (por. KG FZŚ 89,2; 91,3).
- animowanie duchowe, wizytacja i spotykanie się ze wspólnotami miejscowymi, którymi opiekuje się ich własny Zakon;
- informowanie na bieżąco o asystencji duchowej udzielanej FZŚ i MF.

TYTUŁ III: Zadania asystentów duchowych

a. Zasady ogólne

Art. 12

Asystentem duchowym jest osoba wyznaczona przez kompetentnego wyższego przełożonego do wypełnienia tej posługi względem konkretnej wspólnoty FZŚ i MF (por. KG FZŚ 98,2; 96,6).

Ze względu na świadectwo duchowości franciszkańskiej braterstwo zakonników względem franciszkanów świeckich oraz węzeł komunii między własnym Zakonem i FZŚ, asystentem duchowym powinien być zakonnik należący do Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego lub TOR (por. KG FZŚ 89,3).

Asystent duchowy na mocy samego prawa jest członkiem posiadającym głos w Radzie i Kapitułe Wyborczej wspólnoty, wobec której sprawuje asystencję, i z którymi współpracuje we wszelkich rodzajach działalności. Nie posiada tylko prawa głosu w sprawach dotyczących ekonomii ani wyborów na różnych stopniach (por. KG FZŚ 90,2; 77,1-2).

Art. 13

Głównym zadaniem asystenta jest popieranie pogłębiania duchowości franciszkańskiej oraz współpraca w formacji początkowej i ciągłej franciszkanów świeckich (por. KG FZŚ 90,1).

W radzie wspólnoty i na kapitułach wyborczych lub zwykłych tak postępuje, by szanować odpowiedzialność i rolę świeckich, dając im pierwszeństwo w tym, co dotyczy kierownictwa, koordynacji i animacji wspólnoty.

Uczestniczy czynnie i głosuje w postanowieniach i decyzjach podejmowanych podczas zebrania Rady czy Kapituły. Przede wszystkim jest odpowiedzialny za animację zgromadzeń liturgicznych i przygotowanie konferencji duchowych podczas spotkań Rady czy Kapituły.

Art. 14

Wizytacja pasterska jest uprzywilejowanym momentem komunii z Pierwszym Zakonem i TOR. Dokonuje się ona także w imieniu Kościoła i służy ożywieniu franciszkańskiego ducha ewangelicznego, umocnieniu wierności charyzmatowi i Regule, ofiarowaniu pomocy w życiu braterskim, ugruntowaniu więzi jedności w Zakonie i popieraniu jego najpełniejszego włączenia się do Rodziny Franciszkańskiej i do Kościoła (por. KPK kan. 305,1; KG FZŚ 92,1; 95,1).

Wizytator ma za zadanie:

- umocnienie wspólnoty w jej bycie i misji w Kościele i społeczeństwie;
- prześledzenie relacji między wspólnotą świecką a zakonną;
- zwrócenie szczególnej uwagi na program, metody i praktyki formacyjne;
- przeanalizowanie współpracy i poczucia współodpowiedzialności między świeckimi i asystentami duchowymi;
- zaopiniowanie jakości asystencji duchowej udzielanej wspólnocie wizytowanej;
- zachęcenie asystentów duchowych do posługi oraz pobudzenie ich do ciągłej formacji duchowej i pastoralnej (por. KG FZŚ 95).

Na prośbę kompetentnej Rady delegat Konferencji Asystentów może przeprowadzić wizytację pasterską, zachowując ustalenia organizacyjne prawa własnego FZŚ (por. KG FZŚ 92,2). Z ważnych i pilnych przyczyn, albo w przypadku niewypełnienia przepisu dotyczącego złożenia prośby o wizytację przez przełożonych i Radę, wizytacja duszpasterska może być przeprowadzana z inicjatywy Konferencji Asystentów Duchowych po wysłuchaniu Rady FZŚ tego samego stopnia (por. KG FZŚ 92,3).

Sugeruje się przeprowadzać wizytację duszpasterską w połączeniu z wizytacją braterską po uprzednim zharmonizowaniu ich obu

w programie. Wizytator lub wizytatorzy w odpowiednim czasie powiadomią zainteresowaną Radę o przedmiocie i programie wizytacji. Sprawdza rejestry i akta łącznie z tymi, które dotyczą poprzedniej wizytacji, wyboru Rady i administracji dóbr. Sporządzają sprawozdanie z odbytej wizytacji, odnotowując ją w aktach w odpowiednim rejestrze wspólnoty wizytowanej oraz przekażą je do wiadomości Rady stopnia, która zleciła przeprowadzenie wizytacji (por. KG FZŚ 93,2 i 4).

W czasie wizytacji wspólnoty miejscowej, wizytator czy wizytatorzy, mają się spotkać z całą wspólnotą oraz w grupach i sekcjach, na które się ona dzieli. Mają poświęcić szczególną uwagę braciom w formacji oraz tym, którzy proszą o osobiste spotkanie. A gdy zajdzie potrzeba, niech po bratersku poprawia zaniedbania, które napotkają (KG FZŚ 93,3).

Art. 15

Asystent jest mianowany przez kompetentnego przełożonego po wysłuchaniu Rady zainteresowanej wspólnoty (por. KG FZŚ 91,3).

Na terytorium, gdzie więcej niż jeden przełożony ma władzę mianowania asystenta, należy kierować się zasadami kolegialnymi uzgodnionymi wśród przełożonych posiadających jurysdykcję na danym terytorium (por. KG FZŚ 91,2; Por. niniejszy Statut 10).

Nominacja asystenta dokonuje się pisemnie na określonej czasowo kadencję, która łącznie nie może przekroczyć dwunastu lat.

Gdy nie jest możliwe mianowanie dla wspólnoty asystenta duchowego, który byłby zakonnikiem Pierwszego Zakonu lub TOR, kompetentny wyższy przełożony może powierzyć posługę asystenta duchowego:

- zakonnikom lub zakonnicom należącym do innych instytutów franciszkańskich;
- franciszkanom świeckim, duchownym lub nie, specjalnie przygotowanym do tej posługi;
- innym duchownym diecezjalnym lub zakonnikom niefranciszkańskim (por. KG FZŚ 89,4).

Art. 16

Liczba asystentów należących do rad na różnych poziomach odpowiada licznie zakonów, które rzeczywiście sprawują asystencję względem wspólnot miejscowych w ramach wspólnoty międzynarodowej, narodowej i regionalnej.

Asystenci na poziomie międzynarodowym, narodowym i regionalnym, jeżeli jest ich więcej niż jeden, tworzą konferencję i sprawują posługę kolegialnie zarówno dla FZŚ jak i MF (por. KG FZŚ 90, 3).

Każda Konferencja Asystentów kieruje się własnym regulaminem wewnętrznym zatwierdzonym przez kompetentnych wyższych przełożonych.

Statuty Narodowe i Regionalne FZŚ ustalą liczbę, sposób ich wyboru oraz określą sposób uczestnictwa asystentów w Kapitułach Narodowych czy Regionalnych.

b. Asystenci generalni

Art. 17

Asystenci generalni są mianowani przez stosownego ministra generalnego po zasięgnięciu opinii Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ - CIOFS (por. KC FZŚ 90,3).

Wypełniają swoją posługę na rzecz Prezydium Rady Międzynarodowej, tworząc Konferencję, która troszczy się o asystencję duchową w całym FZŚ (por. KG FZŚ 90,3).

Zadaniem Konferencji Asystentów Generalnych jest:

- współpraca z Radą Międzynarodową i jej Prezydium w duchowej oraz apostołskiej animacji FZŚ, a w szczególności w formacji odpowiedzialnych świeckich;
- koordynacja na poziomie międzynarodowym asystencji duchowej FZŚ i MF;
- rozbudzanie zainteresowań braci i wyższych przełożonych FZŚ i MF;

- zapewnienie wizytacji pasterskiej Rad Narodowych FZŚ (por. KG FZŚ 92,2) i uczestniczenia w narodowych kapitułach wyborczych (por. KG FZŚ 76,2).

Art. 18

Zadaniem Asystenta Generalnego jest informowanie Ministra Generalnego i swojego Zakonu o życiu oraz działalności FZŚ i MF.

Ponadto zajmuje się on sprawami dotyczącymi asystencji wykonywanej przez swój Zakon względem FZŚ i MF, spotyka się ze wspólnotami miejscowymi, wobec których pełni posługę asystencji własny Zakon oraz troszczy się o podtrzymanie stałych braterskich relacji z asystentami własnego Zakonu.

c. Asystenci narodowi

Art. 19

Asystenci narodowi FZŚ i MF są mianowani przez kompetentnego wyższego przełożonego po wysłuchaniu Rady Narodowej (por. KG FZŚ 97,2). Na terytorium, na którym więcej niż jeden przełożony wyższy ma władzę mianowania asystenta, należy kierować się zasadami kolegalnymi uzgodnionymi wśród przełożonych posiadających jurysdykcję na terenie danego kraju (por. KG FZŚ 97,2).

Wypełniają oni ponadto swoją posługę wobec Rady Narodowej i troszczą się o asystencję duchową Wspólnoty Narodowej. Jeżeli jest ich kilku, tworzą Konferencję i wypełniają posługę kolegalnie (por. KG FZŚ 90,3).

Do zadań Konferencji Asystentów Narodowych lub Asystenta Narodowego, jeżeli jest sam, należy:

- współpraca z Radą Narodową w animacji duchowej i apostołskiej franciszkanów świeckich w życiu kościelnym i społecznym narodu, a szczególnie w formacji świeckich posługujących we wspólnotach;

- zapewnienie wizytacji duszpasterskiej Rad Regionalnych FZŚ (por. KG FZŚ 93,1-2) i uczestnictwo w regionalnych kapitułach wyborczych (por. KG FZŚ 76,2);
- koordynacja na poziomie narodowym posługi Asystentów duchowych, ich formacji i umacnianie braterskich więzi między nimi;
- rozbudzanie zainteresowania braci FZŚ i MF.

Art. 20

Zadaniem asystenta narodowego jest informowanie wyższych przełożonych swojego Zakonu o życiu i działalności FZŚ i MF w kraju.

Ponadto zajmuje się on sprawami dotyczącymi asystencji wykonywanej przez swój Zakon względem FZŚ i MF, spotyka się ze wspólnotami miejscowymi, wobec których pełni posługę asystencji własny Zakon oraz troszczy się o podtrzymanie stałych braterskich relacji z asystentami regionalnymi i miejscowymi własnego Zakonu.

d. Asystenci regionalni

Art. 21

Asystenci regionalni FZŚ i MF są mianowani przez kompetentnego wyższego przełożonego po wysłuchaniu Rady Regionalnej (por. KG FZŚ 91,2). Na terytorium, na którym więcej niż jeden przełożony ma władzę mianowania asystentów, należy kierować się zasadami kolegalności uzgodnionymi wśród przełożonych posiadających jurysdykcję w danym regionie (por. KG FZŚ 91,2).

Wypełniają oni swoją posługę wobec Rady Regionalnej i troszczą się o asystencję duchową wspólnoty regionalnej. Jeżeli jest ich kilku, tworzą Konferencję i wypełniają posługę kolegalnie (por. KG FZŚ 90,3).

Do zadań Konferencji Asystentów regionalnych lub Asystenta regionalnego, jeżeli jest sam, należy:

- współpraca z Radą regionalną w animacji duchowej i apostołskiej franciszkanów świeckich w życiu kościelnym i społecznym

regionu, a szczególnie w formacji świeckich posługujących we wspólnotach;

- zapewnienie wizytacji duszpasterskiej Rad miejscowych FZŚ (por. KG FZŚ 93,1-2);
- uczestnictwo w miejscowych kapitułach wyborczych (por. KG FZŚ 76,2);
- koordynacja na poziomie regionalnym posługi Asystentów duchowych, ich formacji i umacniania braterskiej więzi między nimi;
- rozbudzanie zainteresowań braci FZŚ i MF.

Art. 22

Zadaniem asystenta regionalnego jest informowanie wyższych przełożonych i swojego Zakonu o życiu oraz działalności FZŚ i MF w regionie.

Ponadto zajmuje się on sprawami dotyczącymi asystencji wykonywanej przez swój Zakon względem FZŚ i MF, spotyka się ze wspólnotami miejscowymi, wobec których w regionie pełni posługę asystencji jego Zakon oraz troszczy się o podtrzymanie stałych, braterskich relacji z asystentami miejscowymi własnego Zakonu.

e. Asystenci miejscowi

Art. 23

1. Asystent miejscowy jest mianowany przez wyższego przełożonego zgodnie z własnym prawem po wysłuchaniu Rady zainteresowanej wspólnoty (por. KG FZŚ 91, 3).
2. Asystent miejscowy popiera wzajemne więzi jedności we wspólnocie i między nią a Pierwszym Zakonem i Trzecim Zakonem Regularnym. W porozumieniu z gwardianem lub przełożonym miejscowym niech się stara o prawdziwą, wzajemną jedność życiową pomiędzy wspólnotą zakonną i świecką. Niech popiera również czynną obecność wspólnoty w Kościele i społeczeństwie.

Art. 24

Asystent miejscowy, razem z Radą wspólnoty, jest odpowiedzialny za formację kandydatów (KG FZŚ 37,2) i przed profesją wyrazi opinię o poszczególnych kandydatach (KG FZŚ 41,1).

Razem z przełożonym podejmuje dialog z braćmi, którzy znaleźli się w trudnościach i którzy zamierzają opuścić wspólnotę, lub których postępowanie jest wyraźnie sprzeczne z Regułą (KG FZŚ 56,1-2; 58,1-2).

*Thumaczenie: o. Chryzostom Fryc OFM
i o. Alojzy Pańczak OFM*

**STATUT NARODOWY
MŁODZIEŻY FRANCISZKAŃSKIEJ
W POLSCE**

FRANCISZKAŃSKI ZAKON ŚWIECKICH
Rada Narodowa
02-679 Warszawa ul. 2. Modzelewskiego 98a
e-mail: jberlowska@wp.pl

Statut Narodowy Młodzieży Franciszkańskiej w Polsce został zatwierdzony przez Radę Narodową FZŚ w Polsce w Warszawie w dniu 15.10.2011 roku o godz. 9.41 we wspomnienie św. Teresy od Jezusa. Natomiast zmiana w Statucie Narodowym Młodzieży Franciszkańskiej w Polsce na wniosek Rady Narodowej MF została zatwierdzona przez RN FZŚ na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2019 r.

POKÓJ I DOBRO

Joanna Berłowska
Joanna Berłowska
przełożona narodowa FZS w Polsce

STATUT NARODOWY MŁODZIEŻY FRANCISZKAŃSKIEJ W POLSCE

I. NORMY OGÓLNE

- § 1. Młodzież Franciszkańska (MF) na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jest federacją ruchów i wspólnot skupiających młodych ludzi, którzy czują się powołani przez Ducha Świętego do doświadczania życia chrześcijańskiego w świetle orędzia św. Franciszka z Asyżu i pragną własne powołanie pogłębiać w obrębie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, którego MF jest integralną częścią (por. KG FZŚ Art. 96,2).
- § 2. Członkowie MF uważają Ewangelię za dar i normę życia, a *Regulę FZŚ* przyjmują jako dokument inspirujący wzrost ich własnego powołania chrześcijańskiego i franciszkańskiego (por. KG FZŚ Art. 96,3).
- § 3. MF ma specyficzną organizację, metody formacji oraz środki pedagogiczne dostosowane do potrzeb świata młodzieży zgodnie z rzeczywistością istniejącą w Polsce. Statut narodowy MF musi być zatwierdzony przez Radę Narodową Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (RN FZŚ) w Polsce. (por. KG FZŚ Art. 96,5).
- § 4. O przyłączeniu danego ruchu, wspólnoty do MF decyduje Rada Narodowa Młodzieży Franciszkańskiej (RN MF) w Polsce i Konferencja Asystentów Prowincjalnych (KAP) w porozumieniu z RN FZŚ. W przypadku ruchów wspólnot działających w ramach struktur I Zakonu Franciszkańskiego wymagana jest zgoda odpowiedniego ministra prowincjalnego.

II. CELE I ŚRODKI

- § 5. Celem MF jest osobiste uświęcenie oraz dzieła apostołskie ukierunkowane na pomoc ludziom – zwłaszcza młodym - w poznaniu i pokochaniu Boga, bliźniego i samego siebie oraz ukazywanie franciszkańskiej drogi w życiu.

§ 6. Środkami prowadzącymi do uświęcenia osobistego są:

- naśladowanie Chrystusa na wzór św. Franciszka z Asyżu;
- umiłowanie Eucharystii;
- szczególne nabożeństwo do Matki Bożej;
- nieustanna przemiana wewnętrzna, prowadząca do ewangelicznego nawrócenia, dokonująca się między innymi w sakramencie pojednania;
- modlitwa osobista i wspólnotowa - szczególnie Liturgia Godzin;
- słuchanie Słowa Bożego i poznawanie nauki Kościoła Katolickiego oraz duchowości franciszkańskiej;
- uczestniczenie we franciszkańskich rekolekcjach formacyjnych;
- wypełnianie obowiązków własnego stanu;
- zachowanie umiaru w korzystaniu z dóbr doczesnych.

§ 7. Środkami, którymi pomaga się w uświęcaniu bliźnich są:

- dawanie świadectwa słowem i życiem o Chrystusie;
- odnoszenie się z pokorą i uprzejmością do wszystkich ludzi – szerzenie franciszkańskiego pojęcia powszechnego braterstwa;
- życie w rodzinie zgodnie z franciszkańskim duchem pokoju, wierności i poszanowania życia;
- organizowanie franciszkańskich rekolekcji i dni skupienia;
- inicjowanie i pomoc w działalności charytatywnej;
- aktywne włączanie się w życie Kościoła lokalnego, współpraca z innymi stowarzyszeniami, ruchami i instytucjami kościelnymi;
- podejmowanie i wspieranie inicjatyw ekologicznych;
- posługiwanie się odpowiednimi środkami dla nowoczesnej ewangelizacji (działalność wydawnicza, internet itp.).

III. NORMY ORGANIZACYJNE

- § 8. MF w Polsce jest federacją franciszkańskich ruchów, wspólnot młodzieżowych działających w oparciu o struktury Prowincji I Zakonu Franciszkańskiego lub FZŚ w Polsce.
- § 9. Szczegółowe normy organizacyjne poszczególnych ruchów, wspólnot należących do federacji określają ich statuty własne.
- § 10. Działalność Młodzieży Franciszkańskiej koordynuje RN MF i KAP.
- § 11. Skład i kompetencje KAP określa jej statut własny. W okresie międzykapitulnym zmiany w składzie RN MF zatwierdza KAP.
- § 12. Zmiany w Statucie Narodowym MF uchwała Kapituła Narodowa MF oraz KAP, a zatwierdza RN FZŚ.
- § 13. Członkami RN MF są przedstawiciele poszczególnych ruchów, wspólnot należących do federacji (po jednym z każdego ruchu) oraz delegat Rady Narodowej Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (por. KGFZŚ art. 97,4). Wybór przedstawicieli do RN MF określają statuty własne ruchów, wspólnot, do których należą. Należy zatroszczyć się, aby przynajmniej dwie osoby w RN MF były młodymi franciszkanami świeckimi po profesji (por. KG FZŚ art. 97,3). Kadencja RN MF trwa trzy lata.
- § 14. Uczestnicy Kapituły w tajnym głosowaniu (zwyczajną większością głosów) spośród członków RN MF wybierają:
- Przewodniczącego, który jest równocześnie delegatem do Rady Narodowej FZŚ (KGFZŚ, art. 97,4);
  - zastępcę przewodniczącego;
  - sekretarza-skarbnika.
- § 15. Obowiązki Rady Narodowej Młodzieży Franciszkańskiej
- Do obowiązków przewodniczącego RN MF należy:
- reprezentować MF;
  - utrzymywać łączność z KAP i RN FZŚ;

- zwoływać i przewodniczyć zebraniom RN MF;
- przysyłać kopię otrzymanych pism i dokumentów do sekretarza Rady Narodowej MF;
- reprezentować MF w RN FZŚ.

Do obowiązków zastępcy przewodniczącego RN MF należy:

- ściśle współpracować z przewodniczącym RN MF i wspomagać go w wypełnianiu właściwych mu zadań;
- zastępować przewodniczącego RN MF w jego kompetencjach i odpowiedzialności w przypadku nieobecności lub czasowej przeszkody;
- podjąć funkcję przewodniczącego, kiedy urząd wakuje;
- gromadzić materiały formacyjne z poszczególnych wspólnot, ruchów.

Do obowiązków sekretarza–skarbnika RN MF należy:

- w porozumieniu z przewodniczącym RN MF przygotowywać tematykę i porządek zebrań;
- sporządzać protokoły z zebrań i przysyłać je do członków RN MF oraz do KAP i RN FZŚ;
- przysyłać kopie tworzonych lub otrzymywanych dokumentów i pism do przewodniczącego RN MF;
- przechowywać archiwalia;
- pilnie strzec otrzymanych funduszy i odnotowywać w odpowiednim rejestrze poszczególne przychody i rozchody.

Do obowiązków członka RN MF należy:

- informować przewodniczącego i sekretarza RN MF o wydarzeniach z życia wspólnot;
- przysyłać materiały formacyjne do zastępcy przewodniczącego RN MF;
- uczestniczyć w zebraniach RN MF.

§ 16. Zadaniem RN MF jest:

- ożywianie i koordynowanie działalności MF na szczeblu krajowym;
- pomoc w organizowaniu ogólnopolskich letnich rekolekcji MF i ogólnopolskiego zimowego spotkania MF (tzw. Franckarnawał);
- umacnianie więzi między MF a całą rodziną franciszkańską;
- reprezentowanie MF na forum ogólnopolskim;
- powoływanie zespołów problemowych.

§ 17. Istnienie rad poszczególnych stopni oraz ich kompetencje określają statuty własne poszczególnych ruchów, wspólnot należących do federacji. Rady te otwarte są na współpracę z odpowiednimi radami FZŚ (por. KG FZŚ art. 97,4).

§ 18. Kapituła MF odbywa się przynajmniej raz na trzy lata. Uczestniczą w niej: RN MF, KAP, przedstawiciele poszczególnych ruchów, wspólnot należących do federacji (po dwóch z każdego ruchu) oraz przedstawiciel RN FZŚ. Wybór przedstawicieli na Kapitułę określają statuty własne ruchów, wspólnot, do których należą. Wszyscy wymienieni uczestnicy mają prawo głosu. Kapitułę Narodową prowadzi Przełożony Narodowy FZŚ lub jego delegat.

§ 19. Kapitułę zwołuje RN MF i KAP.

§ 20. Do kompetencji Kapituły należy:

- ocena działalności MF;
- zatwierdzenie RN MF;
- ustalenie głównych kierunków działania MF;
- uchwalenie Statutu Narodowego MF w Polsce.

§ 21. Kapituła podejmuje uchwałę zwykłą większością głosów w obecności przynajmniej połowy członków uprawnionych do głosowania.

IV. FORMACJA

- § 22. Formacja MF uwzględnia wszystkie płaszczyzny życia człowieka.
- § 23. Kierunki formacji MF wyznaczają cele i środki określone w II rozdziale niniejszego Statutu.
- § 24. Po odpowiednim czasie formacji młodzież potwierdza swoją przynależność do ruchu, wspólnoty przez osobiste zobowiązanie przed Bogiem i w obecności braci.
- § 25. Szczegółowe zasady formacji oraz ich program określają statuty własne ruchów, wspólnot należących do federacji.
- § 26. Szczegółowy wykaz ruchów, wspólnot - członków federacji MF znajduje się w załączniku do niniejszego Statutu.

Załącznik do Statutu Narodowego MF w Polsce
RUCHY, WSPÓLNOTY - CZŁONKOWIE FEDERACJI:

1. **Franciszkańska Młodzież Oazowa (FMO)** – w ramach struktur Prowincji Niepokalanego Poczęcia NMP (OFM)
2. **Rodzina Młodzieży Franciszkańskiej (RMF)** - w ramach struktur Prowincji św. Jadwigi (OFM)
3. **Wspólnota Młodzieży Franciszkańskiej (WMF)** - w ramach struktur Prowincji św. Wojciecha i św. Stanisława (OFMCap.)
4. **Młodzież Franciszkańska Tau (MF Tau)** - w ramach struktur Prowincji św. Józefa, Oblubieńca NMP (OFMCap.)
5. **Młodzież Franciszkańska (MF)** – w ramach struktur Prowincji Wniebowzięcia NMP (OFM)
6. **Franciszkański Ruch Apostolski (FRA)** – w ramach struktur Prowincji św. Franciszka (OFM)

Spis treści

Statut Braterskiej Wspólnoty Narodowej	
Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Polsce.....	3
I. Franciszkański Zakon Świeckich.....	7
II. Forma życia i apostołatu	8
III. Życie we wspólnocie.....	10
Statut Asystencji duchowej i duszpasterskiej	
przy Franciszkańskim Zakonie Świeckich	22
I. Zasady ogólne	30
II. Zadania wyższych przełożonych.....	31
III. Zadania asystentów duchowych	35
Statut Narodowy Młodzieży Franciszkańskiej w Polsce.....	43
I. Normy ogólne.....	45
II. Cele i środki	45
III. Normy organizacyjne	47
IV. Formacja	50
Załącznik do Statutu Narodowego MF.....	51